Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: A trafik halála és feltámadása

Forrás: Az Ujság

Bp (Hely) | 1919 x. 9 (Idő) | (Köt. v. füz.) | (Oldal)

Osztályozás

Tárgy 389.165

Hely

Idő "1919"

Személy

Helyszám

A trafik halála és feltámadása.

(Ujra füstölhetünk.)

— Az Ujság tudósitójától. —

Ezernél több trafikja van ennek a szerencsétlen Budapestnek, de füstölnivaló az nincsen egyikben sem.

A trafik meghalt... Haldoklása a Károlyi-éra alatt kezdődött, a kegyelemdöfést a kommunisták adták meg neki, mondván, hogy a trafikok csak az üzemek részére kiutalt dohányárut oszthatják ki, más dohánybolond emberfiának pedig fügét mutassanak. Régen elmultak a szép idők, a pettyes Médiák és világos Purzicsánok kora...

Czédulák jelentek meg a trafikok kirakatában és ilyen szavakkal nevettek az ember szemébe: Dohány nincs! Minden czigaretta elfogyott! Szivart nem árusitunk! — Nyugalomba kerültek a jó selmeczi pipák és tajtéktársaik, a legdiszesebb arany czigarettatárczából is elvándorolt az utolsó Figaro, „hetes"-re fanyalodtak a legkényesebb hölgyek is, a kik azelőtt egyiptomi dohánykülönlegességek füstjével illatositották szalónjukat, lelkük üdvösségét is odaadták a férfiak az olyan falusi embernek, a ki néhány deka leveles-dohánynyal könyörült meg rajtuk. És az érem másik oldala: a Lenin-fiuk és a többi csirkefogók állandóan nikotinmérgezésben szenvedtek. Mit törődtek ők azzal, hogy a trafik javarészt tisztviselők özvegyeinek, rokkant katonáknak és hadiárváknak egyetlen kereseti forrása! Nekik nem okozott gondot ennek az ezer egynéhány budapesti proletárcsaládnak a sorsa, ők csak a milliókkal törődtek, a kiket aztán a vágóhidra küldtek átkos könnyelmüséggel a román és cseh ágyuk elé.

Bizony a trafik táján is felsirt a gond: éheztek és nyomorogtak a trafikosok. Abból ugyancsak nem lehetett megélni, a mit az üzemi dohányáru kiosztásáért kaptak, mellékjövedelmük pedig teljesen leapadt. Bélyeget alig vásárolt valaki, levelezőlap sem kellett senkinek, toll, czeruza, tinta régen elfogyott s nem lehetett pótolni. Egy ideig czigarettahüvelylyel csináltak egy kis boltot, de az is hamarosan elköltözött a polczokról. Üres fiókok, üres polczok: ez volt a trafik utolsó kincse.

Áru nem volt s a népbiztosok mégis szigoruan ráparancsoltak a trafikosokra, hogy nyolcz órán át nyitva kell tartaniok üzletüket. Sok magányos nő, a kinek trafikja volt, a szó valódi értelmében koplalt, mert nem távozhatott a boltjából, hogy élelmiszerjegyeire ennivalót szerezzen. Utóbb mégis megengedte a dohányügyek vörös diktátora, hogy a melyik trafikos maga szerzi be élelmét, rövid időre becsukhassa a trafikot, de czédulát kell kifüggesztenie, a melyen jelzi, hogy mért van csukva a dohánybolt. Igy születtek meg az ilyen feliratu papirlapok majdnem mindegyik trafikban: Tökért mentem, mindjárt visszajövök! Háromtól hétig krumplit vásárolok, ne várjanak! Lisztkiváltás miatt a trafik csukva!

A dohányforgalom egészen az utczára helyeződött át. A ki Krőzusnak született, mindenfajta dohányárut vásárolhatott az utczasarki árusoknál. Most is ott van a dohánybörze, a trafikok ellenben üresek. Érdeklődtünk a Dohánykisárusok Országos Szövetségében, hogy mi szülte ezt a visszás helyzetet.

— Ránk, trafikosokra fogták, — mondották — hogy mi látjuk el dohányáruval ezeket a mozgó árusokat. Azzal vádoltak ismételten, hogy egyszerüen eldugjuk az árut és horribilis áron adjuk tovább az utczai árusoknak. Ez közönséges rágalom. Nem volt dohányunk, sem czigarettánk, még kevésbé volt szivarunk, igy nem is csereberélhettünk a közönség háta mögött. A mi dohányáru az utczán van, az mind lopott vagy csempészett áru. Javarészben a katonai élelmiszerraktárakból került az utczára lopás utján, másrészt vasuti szállitmányokból dézsmált dohányáru, a mi most kapható. Egy jellemző adat: nem is oly régen történt, hogy az érsekujvári dohánygyár hat vaggon dohányt adott fel a vasutra; mire a vonat Nagymarosra érkezett, már csak hat üres láda maradt a küldeményből. Egyszerüen kifosztották a vonatot.

— A dohányinségnek sok egyeben kivül az is egyik oka, hogy a pozsonyi, kassai, selmeczbányai, pécsi, fiumei, temesvári dohánygyárak nem szállithatnak dohányárut. Ezekből a gyárakból csak csempészett dohány kerül ide a demarkácziós vonalon át. Természetesen méregdrágán kell megfizetni. Javarészt nem is olyan márkáju a csempészett dohányáru, a milyennek tele torokkal orditják az utczasarkokon. Egészen bizonyos, hogy a mostanában legnépszerübb, *Dritte Sorte* néven ismert czigaretta Budapesten készül selejtes dohányból és sohasem látta őshazáját, Ausztriát. A *Memphis*, *Hölgy* és *Király*-czigaretta is mind hamisitott. A közönség nem is sejti, milyen szemetet vesz méregdrágán.

— Mi örülünk a dohányjegynek, mert legalább védve leszünk a méltatlan vádak ellen. Abba természetesen mindenkinek bele kell nyugodnia, hogy több selejtes árut fog kapni a jegyére, mint jobb minőségüt, mert a finomabb dohányfélék a gyárakban is fogytán vannak. Az áruelosztásnál szigoruan ügyelni fogunk arra, hogy a háromféle minőségből igazságosan jusson minden vásárlónak.

Maholnap ujra vidámabb lesz tehát az élet a trafik környékén. Jobb dolga lesz a trafikosnak, mert ismét egyensulyba hozhatja üzleti mérlegét, boldogabbak lesznek a dohányos emberek, hogy ujra telefüstölhetik lakásukat, ha nem is szénnel, de legalább dohányfüsttel s az államkasszába is vándorol néhány koronácska, mi utóvégre szintén nem utolsó dolog a mai lestrapált államháztartásban.